

Галузі спеціальної техніки правоохоронних органів складаються з основних напрямків її використання в правоохоронній діяльності і поділяються на криміналістичну техніку, оперативну техніку та організаційну техніку.

Засоби спеціальної техніки класифікуються за трьома критеріями: напрямки застосування; джерела походження; призначення. За напрямками застосування засоби спеціальної техніки поділяються на засоби криміналістичної, оперативної, організаційної та охоронної техніки. Стосовно джерел походження засоби спеціальної техніки, які використовуються в діяльності правоохоронних органів, поділяються на три великі групи: загального застосування (приспосовані), загального застосування з незначною доробкою (модифіковані) і спеціально розроблені (унікальні). За призначенням вони поділяються на: засоби фіксації інформації; засоби організації управління (засоби зв'язку, підсилення мови, системи збору, накопичення та аналізу інформації тощо); технічні засоби охорони; пошукову техніку; засоби спостереження та контролю; спеціальні хімічні речовини; спеціальні засоби захисту; засоби та системи негласного отримання інформації та слідів протиправної діяльності тощо.

Література

1. Олійник О.В. Адміністративно-правові засоби забезпечення інформаційної безпеки // Юридичний вісник. 2015. № 1(34). С. 65-69
2. Ожегов С.И. Словарь русского языка: 70000 слов. М.: Рус. яз., 1990. 921 с..
3. Словарь иностранных слов. М.: Рус. яз., 1989. 624 с.
4. Советский энциклопедический словарь / Гл. ред. А.М. Прохоров. М.: Сов. энциклоп., 1985. 1600 с.
5. Ткачук Т.А. Научно-техническое обеспечение розыскной деятельности в уголовном процессе России: диссертация ... доктора юридических наук: 12.00.09 / Ткачук Т.А. Владимир, 2011. 394 с.

УДК 343.352:351.83(479.24)

Філіпенко Т.В.

д.н.держ.упр., професор, професор кафедри

МЕХАНІЗМИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

На рівні органів місцевого самоврядування надається найбільша кількість адміністративних послуг та відбувається найбільша кількість взаємодій громадян з владними інституціями та посадовими особами, у зв'язку з чим тут чиниться найбільша кількість корупційних зловживань та правопорушень. Це вимагає вивчення існуючих механізмів запобігання корупції на місцевому рівні та їх подальшого удосконалення.

Приватні інтереси корупціонера з числа службовців органу місцевого самоврядування та корупціодавця (підприємця або громадянина) на місцевому рівні співпадають і формують сприятливі умови для корупції. Головними причинами такого становища є:

- неврегулювання та дублювання повноважень посадових осіб органів місцевого самоврядування, замкнутість системи управління, недосконалість антикорупційної політики;
- наявні можливості неправомірного використання комунальної власності в особистих інтересах та у відсутності прозорості багатьох економічних процесів, зумовлені невідповідністю заробітної плати життєвим потребам, коли посадові особи органів місцевого самоврядування намагаються поповнити свої статки з інших джерел;
- невисока активність громадськості в управлінні місцевими справами та протидії корупції, професійна та моральна деформація поведінки частини керівників, що виявляється у поблажливому ставленні до фактів корупції;
- недосконалість антикорупційного законодавства та наявність законодавчих прогалин, у зв'язку з чим у посадових осіб органів місцевого самоврядування є можливість "оминути" закон;
- неналежна регламентація діяльності посадових осіб, так зване "кумівство", та відсутність механізмів запобігання проникненню в органи влади лідерів і членів злочинних угруповань [1, с. 254];
- відсутність або погана доступність інформації про процедури отримання адміністративних послуг [2, с. 78].

В науковій літературі під механізмом запобігання та протидії корупції в органах публічної влади розуміється система дій, спрямована на виявлення, припинення, обмеження поширення та запобігання корупційних дій в органах публічної влади [3, с. 7]. З нашої точки зору, механізм запобігання та протидії корупції уявляє собою систему цілеспрямованих дій посадових осіб органів публічної влади, службовців силових структур та представників громадянського суспільства, спрямованих на забезпечення конституційних прав і свобод людини та укріплення демократичних європейських цінностей, виховання громадянської нетерпимості до проявів корупції, попередження й невідворотне покарання корупційних державно-владних відносин.

Серед механізмів запобігання корупції в органах місцевого самоврядування виокремлюють: інституціонально-управлінські, політико-правові, соціально-економічні, суспільно-громадянські та етично-психологічні.

Е. Молдован виділяє такі механізми запобігання та протидії корупції на державній службі: адаптаційний (приведення структури державної служби України у відповідність з рекомендаціями та стандартами країн-членів ЄС); каральний (створення системи ефективної протидії корупції, за якої вчинення корупційних діянь тягне неминучу відповідальність осіб, винних у їх вчиненні, з настанням негативних соціальних та службових наслідків); організаційно-управлінський (чітке законодавче визначення процедур прийняття управлінських рішень); правовий (уніфікація нормативно-правових актів у сфері державної служби України); превентивний (запобігання соціальним передумовам корупції та усунення причин, що спричинюють вчинення корупційних діянь); соціально-економічний (створення системи суспільних відносин, за якої правомірна поведінка службовців публічної служби є соціально престижною і вигідною) [4, с. 5].

Слід зазначити, що реалізація механізмів запобігання корупції, в тому числі на рівні місцевої влади, неможлива без організації і функціонування публічно-правових інститутів загальної і спеціальної компетенції, а також інститутів громадянського суспільства, покликаних забезпечувати формування і виконання профільних нормативних і програмних положень, безпосередньо здійснювати антикорупційні заходи.

До найбільш перспективних напрямків антикорупційної діяльності інститутів громадянського суспільства можна віднести: формування в суспільстві нетерпимості до корупційної поведінки; антикорупційна експертиза правових актів та їх проектів; здійснення громадського антикорупційного контролю діяльності органів публічної влади; взаємодія з органами публічної влади з питань запобігання корупції; реалізація окремих повноважень державних органів; проведення незалежних соціологічних досліджень, спрямованих на виявлення та оцінку рівня корупції в Україні та ефективності здійснення антикорупційних заходів.

Серед основних шляхів удосконалення механізмів запобігання корупції в органах місцевого самоврядування в Україні, вбачаються наступні: виховання нетерпимості до корупційних проявів; формування місцевих Антикорупційних рад; гарантування участі громадських формувань та окремих громадян у підготовці й ухваленні управлінських рішень місцевого значення; забезпечення оперативного інформування громадян щодо поточної та планової діяльності місцевих органів публічної влади; залучення громадян до проведення попередньої громадської експертизи запланованих ключових політико-управлінських рішень, що стосуються стратегічного розвитку територій або торкаються інтересів більшості територіальних громад та їх мешканців; встановлення принципів "відкритості та прозорості" публічної влади, полегшеного доступу громадян до органів місцевого самоврядування; спрощення та більша прозорість процедур надання адміністративних послуг та встановлення адекватних термінів обслуговування громадян; запровадження "єдиного вікна" та "карти послуг", що надаються громадянам органами державної виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Література

1. Михненко А. М., Руснак О. В., Мудров А. М., Кравченко С. О. Запобігання та протидія корупції / за ред. проф. Михненка А. М. 4-е вид., доп. і перероб. К. : НАДУ, 2012. 536 с.
2. Мусієнко О. П. Адміністративно-правові заходи запобігання виникнення корупційних ризиків в органах місцевого самоврядування. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. 2016. Вип. 20. С. 77–80.
3. Сєрьогін С. С. Механізми попередження та протидії корупції в органах публічної влади. Публічне управління : теорія та практика : зб. наук. пр. Асоціації докторів державного управління. X. : Вид-во АДНДУ, 2010. № 1. С. 134 – 140.
4. Молдаван Е. Напрями запобігання та протидії корупції на державній службі: морально-ідеологічний аспект. Державне управління: теорія та практика. 2010. №2. URL:http://www.nbu.gov.ua/ejournals/dutp/2010_2/txts/10mesmia.pdf (Дата звернення 25.10.2019 р.).

УДК 37.0+377.+378.

Бражко О. В.

д.н.держ.упр., професор, професор кафедри

АСПЕКТИ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ ЗА УМОВ НЕСТАБІЛЬНОГО СУСПІЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА

Освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства. Фінансування освіти є інвестицією в людський потенціал, сталий розвиток суспільства і держави[1]. Сучасні тенденції розвитку суспільства – інтенсивний розвиток комунікаційних

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
XXII підсумкової науково-практичної конференції викладачів**

07 лютого 2020 року

*За загальною редакцією
члена-кореспондента НАПН України, доктора політичних наук, професора,
К.В. Балабанова*

Маріуполь – 2020

УДК 061.3(063)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів ХХІІ підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. К.В. Балабанова. – Маріуполь: МДУ, 2020. – 249 с.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Маріупольського державного університету (протокол № 6 від 26.02.2020)

Редакційна колегія:

Голова – Балабанов К.В., доктор політичних наук, професор

Члени редколегії: Булатова О.В., д.е.н., проф.; Безчотнікова С.В., д.філол.н., проф.; Задорожна-Княгницька Л.В., д. пед. н., доцент; Лисак В.Ф. д.і.н., проф.; Омельченко В.Я., д.е.н., проф.; Павленко О.Г., д.філол.н., доц.; Романцов В.М. д.і.н., проф.; Слющинський Б.В., д.соц.н., проф.; Толпежніков Р.О., д.е.н., доц.; Чентуков Ю.І., д.е.н., проф.; Шепітько С.В., к.філол.н., доц.

Збірник містить матеріали ХХІІ підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 07 лютого 2020 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, літературознавства і культурології, філології, методики викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та студентам, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль тез, опублікованих у збірнику.

ЗМІСТ

ВИСТУП РЕКТОРА МАРІУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

<i>Балабанов К.В.</i> ІНТЕГРАЦІЯ У СУЧАСНИЙ СВІТОВИЙ ОСВІТНІЙ ТА НАУКОВИЙ ПРОСТІР: ДОСВІД МАРІУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	8
--	---

СЕКЦІЯ

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ У СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО

<i>Беззубченко О.А.</i> СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ СТИМУЛЮВАННЯ ЗБУТУ МІЖНАРОДНИМИ КОМПАНІЯМИ....	10
<i>Булатова О.В., Марена Т. В.</i> БАЗЕЛЬ ІІІ: ОСОБЛИВОСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ВИМОГ СТАНДАРТУ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КРАЇНАМИ СВІТУ	12
<i>Захарова О.В.</i> ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ КРАЇН ЄС.....	14
<i>Макогон Ю.В.</i> ОЦІНКА ПРОЦЕСІВ КОНЦЕНТРАЦІЇ В МЕТАЛУРГІЙНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ.....	17
<i>Ніколенко Т.І.</i> СВІТОВИЙ РИНОК ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ: СТРУКТУРА ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ... ..	19
<i>Омельченко Г.П.</i> ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ І АДАПТАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ В УКРАЇНІ.....	21
<i>Чентуков Ю.І., Балабанова Н.В.</i> СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ ПОЛІТИКИ ПРОТЕКЦІОНІЗМУ В УКРАЇНІ	23

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

<i>Балабаниць А. В.</i> МЕТОДИКА ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ МАРКЕТИНГОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ.....	25
<i>Гапонюк О.І., Осипенко К.В.</i> ПРОДУКТ, ЯК ЕЛЕМЕНТ КОМПЛЕКСНОГО МАРКЕТИНГУ В МІЖНАРОДНОМУ ТУРИСТИЧНОМУ БІЗНЕСІ.....	27
<i>Горбашевська М.О.</i> АНАЛІЗ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ СВІТОВОГО РИНКУ МЕТАЛОПРОДУКЦІЇ.. ..	29
<i>Кислова Л.А.</i> КОНФЛІКТИ МІЖ УЧАСНИКАМИ КОРПОРАТИВНИХ ВІДНОСИН ТА МЕТОДИ ЇХ ВРЕГУЛЮВАННЯ.....	30
<i>Мацука В.М.</i> МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ.....	32
<i>Семкова Л.В.</i> ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	34
<i>Скарга О.О.</i> МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	36

СЕКЦІЯ

ЕКОЛОГІЯ ТА ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ

<i>Данилова С.В.</i> НАГАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ В УКРАЇНІ В МЕЖАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	39
<i>Іванова В.В., Рачковська В.В.</i> ПРОБЛЕМИ ЗБИРАННЯ ТА УТИЛІЗАЦІЇ ТПВ У М. МАРІУПОЛЬ.....	40
<i>Черніченко Г.О., Мітюшкіна Х.С.</i> ЕНЕРГЕТИЧНА БЕЗПЕКА КРАЇН В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ПОКАЗНИКИ, РИЗИКИ, ЗАГРОЗИ	41
<i>Пастернак О.М.</i> ДИНАМІКА ЕМІСІЇ GHG В АТМОСФЕРНЕ ПОВІТРЯ УКРАЇНИ.....	43

СЕКЦІЯ

МАТЕМАТИЧНІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ВИРОБНИЦТВІ ТА В ОСВІТІ

<i>Шабельник Т.В.</i> МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЕКОНОМІЧНА ІНФОРМАТИКА» НА ОСВІТНІЙ ПРОГРАМІ «КІБЕРБЕЗПЕКА».....	45
<i>Кривенко С.В.</i> МЕТОДИ ЗАХИСТУ ВІД XSS-АТАК	46
<i>Дяченко О.Ф.</i> РОЛЬ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ БАКАЛАВРІВ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ КРИПТОГРАФІЧНОГО ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ»	47
<i>Лазаревська Ю.А.</i> СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ МЕДІА КОМУНІКАЦІЇ ЯК ДРАЙВЕР ЛОГІСТИЧНОГО БІЗНЕСУ.....	48
<i>Морозова А.О.</i> ОГЛЯД МЕТОДІВ ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧІ ШИФРУВАННЯ/ДЕШИФРУВАННЯ ДАНИХ.....	50

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВА ТА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

<i>Хараберюш І.Ф.</i> МІСЦЕ СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ В ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ.....	52
<i>Філіпенко Т.В.</i> МЕХАНІЗМИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ....	53
<i>Бражко О. В.</i> АСПЕКТИ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ ЗА УМОВ НЕСТАБІЛЬНОГО СУСПІЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА....	54
<i>Шелухин Н.Л.</i> НЕКОТОРЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ КРИМИНОЛОГИЧЕСКОЙ ХАРАКТЕРИСТИКИ В ПРАКТИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ.....	56